

ORIENTACIONS

FRONT UNIVERSITARI DE CATALUNYA • GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA

Barcelona, 30 de Novembre del 1946

Any III N.º XXIII

EDITORIAL

PER primera vegada des de l'acabament de la guerra, s'ha reunit un Congrés internacional d'estudiants que, a Praga, durant la segona quinzena del passat Agost ha celebrat les seves sessions. Nosaltres, els estudiants catalans de la Resistència, hi forem representats per un company que la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, a l'interior, envià a França perquè s'unís a la representació que la Delegació de dita Federació en terres franceses, havia constituït.

En el present número d'ORIENTACIONS, ja és relacionat detalladament tots els incidents que motivà l'aparició d'una altra dita representació de la F.N.E.C.; ara, aquí, volem fixar la nostra posició oficial.

Creiem que només es pot considerar representant autèntic dels estudiants catalans residents a Catalunya i lluitadors contra el "franco-falangisme", aquell que hagi estat delegat pels organismes idonis de la resistència universitària a l'interior. Però si els poders d'aquest delegat són reconeguts i reforçats pel Govern de la Generalitat que presidia el Sr. Irla, la posició de dit representant queda -com diem- no solament reconeguda i reforçada, sinó també proveïda d'una certa investidura oficial.

Per això, aixecar-se enfront de dit representant, negar-li el dret a parlar en nom de la resistència universitària, voler desconèixer el caràcter semioficial de la seva delegació i oposar-se a qualsevol de les seves intervencions, és una actitud incomprensible que no podem justificar ni oblidar.

Nosaltres, en tant que membres de la F.N.E.C. interior, estem d'acord amb l'actuació del nostre representant a Praga. De tothom són abastament coneguts els esforços que venim realitzant per a que la unitat de totes les forces juvenils antifranquistes, tant en els àmbits universitaris com extrauniversitaris, sigui un fet que vingui a reforçar eficaçment la nostra posició de lluita. Per això no podem que hom ens titlli de divisionistes, pel sol fet de no acceptar els seus punts de vista.

Recomanem a la Joventut Socialista Unificada, amb la que hem lluitat junts contra Franco tantes vegades, que vulgui reconèixer el seu error i que l'actitud que prengué envers nosaltres a Praga no és gens correcta. Malgrat les diferències ideològiques que ens separen, nosaltres no hem dubtat mai de la seva bona fe, ni hem fet mai cas dels consells que ens invitaven a anar a la ruptura amb ella, ni hem rebutjat mai el seu concurs en la lluita. Però el que demanem, és que no vulgui monopolitzar l'esperit de la resistència, ni que ens ofengui com a Praga féu. Perquè en cas d'ésser així, les nostres relacions poden refragar-se.

RECORDEM EL PRESIDENT

Es han assassinat el President Companys. Caigué mort a Montjuïc, al Castell, aquesta no ve ciutadella probiosa.

En ell intentem matar l'esperit nacional de Catalunya; però els esperits no moren; i cada dia veiem més potes aixecar-se les noves generacions que lluiten per Catalunya.

Lluís Companys morí peu nu, arrelat a la terra catalana que estimà tant. Mitem-lo; no ens apartem mai del tronc potent de la catalanitat; ofrenem, si cal la vida per salvar la terra. Cada dia nous joves venen a ajudar-nos: mobilitzem-los en la lluita que he d'alliberar Catalunya i tots els pobles peninsulars de l'esclavitud.

Hem d'ésser fidels al President. Tota la seva vida fou un combat; no desconsà mai. I per Catalunya i per la República, ofrenà la vida. Mitem-lo; lluitem sense desconsans. Incremem les nostres accions de lluita i resistència.

Si ho fem així ben aviat ens alliberarem del assassini del nostre President.

QUADRANTE, que, segons a
 no és el successor
 cap altre periòdic bi
 aquell insigne "Qua-
 drante" ha mort sense dei-
 nar herou?) publica amb
 lletres de motillo: "Este
 periódico tiene todos los
 permisos oficiales, pero
 no pertenece a la premsa
 oficial". Resulta, doncs
 que hi ha premsa oficial
 en aquest nostre democrà-
 tic país, malgrat l'aliança
 de llibertats que sofrim?
 Resulta que hi ha premsa
 oficial. (que segons el
 to amo que "Quadrante" a
 firma el que afirma, deu
 ésser tota la premsa que
 es publica, excepte "Qua-
 drante"), i nosaltres, in-
 genus de nosaltres, que
 començàvem a creure en
 la llibertat de premsa!
 És clar, amb la campanya
 contra la vida cara, amb
 la campanya del "Destino"
 contra l'ajuntament, em...
 Rem de preure, doncs, que
 totes aquestes campanyes
 són d'inspiració oficial
 (per només dir inspira-
 ció), no? Heus aquí
 que som una Unió Sovièti-
 ca qualsevol, amb la premsa
 oficialment controlada.
 Ens sap greu. La rel-
 liscada de "Quadrante",
 ens desperta d'aquest
 son en els llims en que
 ens començava a sumir a-
 questa aliança de lliber-
 tats amb que el règim,
 diguem-ne règim, ens en-
 farfega.

ES VEU QUE amb el comen-
 cement de curs l'eferves-
 cència política entre els
 estudiants conscients
 dels seus deures, ha pu-
 jat de to. El "seu" co-
 mença a organitzar les e-
 leccions de delegats de
 curs. En el segon de Dret
 presenta una llista ofi-
 cial amb sis candidats,
 sis. Llista única? Real-
 ment estem en la tristà

de la tan malparada UNDA UNIVERSITARIA

condició de país sovié-
 tic. Però els humoristes
 estudiants de segon de
 Dret decideixen no accep-
 tar-los i pregunten, ai-
 xí com seriosament, al
 "Seu", si poden presen-
 tar un candidat pel seu
 compte. Pobres, s'havien
 potser crogut que vivim
 en una democràcia? Doncs
 bé, si, hi vivim, en una
 democràcia d'aquella
 tan podrides del segle
 passat, en que els vots
 es compraven i es venien
 i es falsejaven els re-
 sultats. La resposta del
 "Seu" es d'un realisme
 esfereïdor: "-Home,, pre-
 sentar un candidat fora
 de la llista oficial,
 veure,, Però, mireu,
 per quaranta duros us
 garantitzem que surt."

Troco que en aquests
 temps de vida cara, dos-
 centes pessetes per tot
 un delegat de curs, és
 un preu ben reventat.

I PARLANT DEL SEGLE pas-
 sat, o de més segles en-
 rera, pensem en les pa-
 raules del "camarada Mun-
 di" en l'acte d'inaugura-
 ció del curs: "-Nosaltres
 -diu parlant dels del
 "Seu"-, som revolucionaris,
 homes del demà. Els
 comunistes, també. És més
 fàcil que ens entenguem
 amb ells que amb aquests
 retrògrades catalanistes
 que volen ressucitar co-
 ses mortes segles ha". A
 part de la gratuïta afir-
 mació de l'entesa amb els
 comunistes, el "camarada

Mundi" ens fa molt hono-
 re de considerar i posibi-
 l'entesa amb nosaltres. ...
 que d'això de les coses
 mortes i de les coses vi-
 ves, en podríem parla-
 llargament. És clar que
 ell ja ens vol sortir al
 pas recitant-nos en ple
 acte acadèmic, uns versos
 de l' "Oda a la Pàtria".
 Però no és prou hàbil per
 a dissimular: "No volen
 embrutar-nos les mans e-
 pallissant a aquests ca-
 talanistes caducs i decre-
 pits, que volen desfer l'
 Espanya, no: els tracta-
 rem "a patadas". És evi-
 dent que allò que vol el
 camarada Mundi" és fe-
 mèrits per a ingressar a
 l'"Orden de Isabel la Ca-
 tòlica", ara que en Portu-
 gal i en Borregón ja hi són.

EL DOCTOR HUIDOBRO fa, en
 plena classe, uns coment-
 ris pejoratius sobre el
 procés de Nuremberg, d'un
 to filo-nazi exacerbant,
 barrejant la política i
 la justícia, i el res-
 sentiment d'haver comen-
 çat ja a perdre amb la
 por de perdre del tot un
 dia d'aquests.

Ignorem com, quan i per
 què un individu com l'Hui-
 dro, ha pogut aconseguir
 el Dr. de davant de H. Ig-
 norem com, quan i perquè
 la Universitat de Barcelo-
 na ha hagut de veure's
 ten mal parade, amb les
 seves càtedres a mans de
 tals catedràtics. Però,
 consideracions personals
 apart, ens agradaria saber
 quina idea té de la jus-
 tia el citat "Doctor". I
 si és la que dels seus
 comentaris es desprèn,
 perquè no dona classe i
 prou -que per això co-
 bra-, i no deixa de fer
 comentaris dignes d'un
 "ex-divisionario"?.

PERE PAU

Ve de la pàgina 1 Malgrat tot, invitem a les J.S.U.C., a que redoblin el seu
 esforç per a assolir que tant a Catalunya com entre els eri-
 tats, la unitat de tots els joves estudiants sigui ben aviat un fet.

Cap a una major eficàcia 6 d'Octubre

En el número passat d'ORIENTACIONS es donà a conèixer la publicació per part del Consell Nacional de la Democràcia Catalana d'un manifest commemoratiu de l'Onze de Setembre. Era una expressió de l'esperança de llibertat que ens anima i comparava l'esclavatge del 1714 amb el d'ara. El document fou signat pels components del Consell: Acció Catalana, Estat Català, Unió Democràtica de Catalunya, Unió de Rabassaires, Front Nacional de Catalunya, Moviment Socialista de Catalunya, Partit Republicà d'Esquerra, Unió Catalenista, Partit Nacionalista. El fet d'aplegar en un manifest i en un organisme gairebé totes les forces polítiques que formen en la Resistència ens impulsa a considerar de nou el paper que en la política catalana és capaç de fer aquest Consell. De la seva formació, entenem que no cal estranyar-se'n. A tots els països on hi ha hagut una ocupació per part de les forces totalitàries en els darrers temps, a tot arreu en la Resistència popular s'ha organitzat ha estat impossible de crear de bon començament un organisme únic per a la lluita.

Ben al contrari, aquesta ha pres moltes formes i s'ha encarrilat en organitzacions noves nascudes en l'opressió; o en les velles organitzacions polítiques. Ço que s'ha fet en tots els països i que cal fer a Catalunya és organitzar aquestes forces en una sola direcció, capaç d'adoptar resolucions amb una visió més ampla i coordinar la Resistència regida en una autoritat. Aquest organisme és tan necessari que cal passar per demunt consideracions nascudes d'un criteri legalista, a voltes massa estret i mesquí.

El C. N. de la D. C. no s'orienta ni s'ha d'orientar mai com una organització rival del Govern exiliat, però negar-li l'autoritat i la raó de viure en nom d'aquest Govern seria tant com oblidar que malauradament el Govern de la Generalitat es troba molt lluny d'ací, on la seva influència es perd i s'esmuny.

Cal un organisme rector de la Resistència, com cal també que el govern a fora mantingui una reivindicació constant de Catalunya davant del món. Per això ens alegra la publicació del manifest de l'Onze de Setembre que agenyala el començament de l'actuació eficaç i madura del Consell i ens esperança pensar que no triggeran gaire a esvair-se els recels que en volt del Consell s'han format en alguns cercles de l'exili.

Cal doncs, entenem, reforçar en lo possible la posició del Consell, mitjançant l'entrada en el seu si de totes les organitzacions de la Resistència sense excepció. I cal realitzar la unió moral de l'organisme directiu de la lluita a l'interior amb el Govern exiliat per tal de que l'un recolzat en la seva acció pròpia per l'altre, assoleixin una eficàcia major que l'obtinguda fins ara, pel 5 de Catalunya. - R. G.

REBORDEM molt bé les paraules que Calvo Sotelo pronuncià el dia 1 de juny del 54 més de quatre mesos abans de la proclamació de l'efímera República catalana: "ante la horde antinacional, no hay más que un recurso y un remedio, que es inculcar en las generaciones jóvenes, un sentimiento de masculinidad, de virilidad y de intransegencia por la unidad española i hacer saber a les que quieren separarse de España políticamente que es necesario que se separe tambien economicamente. Pero hacerles saber a renglón seguido, que esta independencia política y económica no se conseguirá más que con la fuerza de las armas."

Tota la nostra actuació política, durant aqueste cinc anys, va encaminada a fer comprendre als pobles d'Espanya, que dintre dels límits d'aquesta, la pacífica i harmònica convivència de les diferents nacionalitats és possible. En primer, héc, avui, lluitem contra el Franco, perpetuador i representant de les tendències absolutistes partidàries de l'aplicació de la "fuerza de las armas". Però, mirant horitzó enllà, la nostra lluita va encaminada a fer possible la realització d'una àmplia federació (o confederació, com vulgueu) hispànica. Sabem per que n'hem sofert les seves conseqüències que la "masculinidad" que hom intenta inculcar a les noves generacions no és sinó l'expressió d'un esperit tancat, vell i caduc; anomenen "virilidad" la grolleria, la imposició, l'exaltació del poder, de l'abús del poder i de la barbàrie. Nosaltres creiem que la força és el llenguatge més adequat per a parlar amb ells, ara. Però també creiem que per a demà, per a edificar el nou estat espanyol, tan diferent del que hem conegut, seran precisos altres condicions i no la violència i la barroeria.

Recordem molt bé les paraules del "Jefe" del Bloque Nacional.

La lliçó del sis d'octubre no ha estat oblidada. Recomençarem altra vegada i no abandonarem la lluita fins a que com digué Hölderlin

..tot entorn desgota el cel daurat de la patria, la llum divina joia resplendirà...

PARTICIPACIÓ DE LA F. U. de C. SOBRE EL CONGRÉS INTERNACIONAL D'ESTUDIANTS DE PRAGA.

A finals d'agost ha tingut lloc a Praga el 1er Congrés Mundial d'Estudiants, que tenia per objecte discutir i aprovar les bases de constitució de la Unió Mundial d'Estudiants i la redacció dels seus estatuts. La FNEC hi envià una delegació composta de dos estudiants catalans de l'Exterior -un de l'Universitat de Montpeller i un de Birmingham-, presidits per un estudiant de l'Interior. Els nostres representants en tot moment feren ressaltar i posaren de manifest davant de l'Assamblea, la situació de la Universitat catalana i la persecució de la que el nostre país és víctima. No cal subrratllar l'importància d'aquesta primera presència de la FNEC i la trascendència que pot tenir el fet de l'afirmació de la personalitat nacional del nostre poble en un Congrés d'aquesta naturalesa.

La nostra representació és veié sorpresa des de la seva arribada a Praga per l'actitud adoptada per la Delegació espanyola (integrada únicament per element de la FUE, d'una tendència política ben determinada); la sorpresa fou major a saber que en el sí d'aquesta Delegació hi havien dos delegats d'una pretesa FNEC sorgida inopinadament a l'exili i sense relació amb cap nucli d'estudiants catalans de l'interior. Cal fer remarcar que la condició mateixa d'estudiants d'aquests, és força discutible. El seu principal esforç es concretà en negar als estudiants catalans el dret de presentar-se davant del Congrés, independentment de qualsevol altra representació.

Els nostres representants s'esforçaren en ésser reconeguts amb pròpia personalitat i a tal efecte s'adreçaren repetidament al Comité de Credencials, al Presidium del Congrés, a l'Assamblea i al Comité Executiu de la nova Unió Mundial d'Estudiants, i aconseguí desfer la conjura tramada per la Delegació espanyola. La comprensió que els nostres delegats trobaren en les delegacions dels països occidentals, musulmans, hindú, xinesa, aconseguí que el Presidium adoptés per unanimitat una resolució passant l'afer al Consell de la UME a veure de que aquesta pogués decidir autoritzar els estudiants catalans integrar-se dins la Unió, com a col·lectivitat nacional.

La presència en el Congrés d'una majoria coaligada entorn de la Delegació soviètica, que obeeix sempre a una consigna comú, i el fet de que la Delegació espanyola en formés part, va portar com a conseqüència que la incomprensió d'aquesta trobés ressó i acolliment en la majoria.

Com a mostres del predomini que hem indicat, pot esmentar-se el fet de que per exemple, Bulgària, amb poc més de la meitat d'habitants de Bèlgica, tinga el doble de delegats. Els vint delegats italians (cinc estudiants comunistes, quinze dels altres partits: socialistes, republicans, i democràtes-cristians foren reduïts arbitràriament a deu per la Comissió de Credencials. I no obstant hi havia vint francesos, quinze iugoeslaus, quinze polonesos i quinze romanesos. A més, la Comissió exigí que entre els deu italians acceptats hi hagués els cinc comunistes; davant d'aquesta imposició, els quinze italians no comunistes, van retirar-se del Congrés.

El balanç positiu de la nostra participació pot establir-se considerant que sense la nostra presència i la dels nostres companys bascos, els delegats restants se n'haurien emportat l'absurda impressió que en el fons Franco té raó, i dir que la tria només pot fer-se entre ell i el comunisme.

Com a colofó de tot el que hem anat exposant, sols ens resta consignar una de les majors arbitriarietats comeses per la Delegació espanyola. Veient que el Congrés transcorria sense adoptar cap resolució de tipus estrictament cultural a instància de la Delegació catalana i de la basca, el Cap de la Delegació Espanyola va fer-se fort d'obtenir del Congrés un vot unànim per una tal proposició o Moció que presentà, demanant al Congrés que s'elevés contra la clausura de les Universitats d'Euzkadi i de Catalunya, i contra la persecució de que aquestes dues cultures son víctimes; l'esmentat Cap de la Delegació francesa és d'clarar molt honorat de presentar-la. En una de les darreres sessions del Congrés va donar-se lectura a la dita Moció, després d'una sucinta exposició dels fets a tall d'introducció. Llegida en francès i traduïda a les altres tres llengües oficials del Congrés, la proposició va ésser molt ben acollida per l'Assamblea i quan el Delegat espanyol va demanar la paraula, l'impressió general fou que

volia adherir-s'hi i remerciar el Cap de la Delegació francesa de la seva intervenció. Un delegat anglès va pregar candidament que donat que el Delegat espanyol volia fer segurament això, la Presidència li recomanés que fos breu, donat l'avançat de l'hora -quarts de quatre de la matinada-. Els delegats catalans i bascos, que observaven atentament les reaccions de la Delegació espanyola, no dubtaren, però ni un moment, que aquesta estava decidida a oposar-se a la proposició. I així fou en efecte. El delegat espanyol va declarar que tot intent de fragmentar el problema espanyol era fer el joc de Franco; que aquestes persecucions culturals eren ben poca cosa, i que el que calia era condemnar en bloc el règim i totes les seves manifestacions, fossin culturals o polítiques; parlar de persecució cultural era, segons ell, camuflar o desvirtuar l'existència d'una persecució política molt més important.

Així va acabar-se, parlant de Catalunya i Euzkadi, el Primer Congrés de la Unió Mundial d'Estudiants.

Posteriorment, la F.N.E.C. i la E.I.A., publicaren la DECLARACIÓ CONJUNTA que reproduïm i a la que ens remetem per a completar aquesta informació:

"En la segona quinzena d'agost ha tingut lloc a Praga un Congrés Mundial d'Estudiants. L'actitud de la pretesa Delegació espanyola exigeix que els representants de "Euzko Ikasle Alkartasuna" (Confederació d'Estudiants Bascos) i de la "Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya" que hi han assistit oficialment mandatats per llurs organitzacions, facin públics els següents fets; a fi d'evitar tergiversacions possibles.

I.- Els elements que, a Praga s'irogaren la representació total dels estudiants republicans antifranquistes, sense estar avalats per cap organisme oficial de la República, representaven de fet únicament una tendència política determinada, minoritària a l'exili i a l'Interior. L' seva presència a Praga sense participació d'altra ideologia, ha perjudicat més que no ha beneficiat la causa antifranquista, justificant davant del món una de les fórmules perferides de la propaganda de Franco. Els membres d'aquesta Delegació espanyola que s'atribuïen la representació dels estudiants catalans, portaven només la d'un reduït grup d'exiliats, sorgit darrerament al sí de la FUE, sense cap relació amb l'Organització que a l'Interior agrupa tots els estudiants de Catalunya. Els suposats representants bascos es reclamaven d'una organització avui inexistente i totalment desconeguda en la lluita clandestina. Els delegats de la FNEC i de la EIA, en canvi, representaven d'una manera directa i principal, a més de la majoria dels estudiants en exili, les organitzacions clandestines. Al efecte, companys de l'Interior assistiren al Congrés expressament mandatats per els Comitès Executius de les mateixes. L'autenticitat de llurs credencials fou certificada pels Governos de Catalunya i d'Euzkadi.

II.- La Delegació espanyola pretengué que s'integressin a ella les autèntiques representacions basca i catalana. D'acord amb les instruccions rebudes basades en el caràcter cultural del Congrés, els delegats catalans i bascos exigiren participar-hi en tant que Delegacions nacionals; proposant no obstant constituir un Comitè de Coordinació per tot el que fés referència a la lluita dels universitaris contra Franco. L'afer, llargament debatut, quedà pendent de decisió del Consell de la Unió Mundial d'Estudiants en aquest Congrés constituïda.

III.- La Delegació espanyola, que sense cap dubte, no estava a l'alçada de la representació que pretenia ostentar, es limità en àes seves escassíssimes intervencions, a condemnar el règim de Franco únicament en l'aspecte polític, actitud inadequada en un Congrés Universitari. Tenint en compte aquesta realitat, i a petició dels autèntics representants bascos i catalans, el Cap de la Delegació francesa, presentà al Congrés una moció de protesta contra la persecució de les nostres llengües i cultures nacionals. Aquesta proposició, ben acollida de bon antuvi per l'assemblea, provocà una violenta reacció de la Delegació espanyola que aconseguí fer-la refusar, recollint-se en una majoria més atenta a les consignes polítiques que als problemes culturals.

París, sis de setembre del 1946. Per la FNEC, Heriberto Barrera, Nuria Pi y Sunyer, Francisco Sirvent. Per la EIA, J. J. de Béristain; Inaki de Renteria; Teodoro de Aguirre.

RELLS DE PREMSA SOBRE EL CONGRÉS DE PRAGA

JULIOL, portador de la Delegació exterior), publicà una conversa amb el Congrés Mundial, per la delegació es-

munista catalana a Praga, en la que aquest diu: "-Jo crec, però, que a tota la joventut patriota catalana l'interès serà conèixer el fet llastimós de que, des de l'exterior del Congrés, un grupet d'irresponsables divisionistes de la FNEC tractà de maniobrar per a obtenir una representació separada que hagués enfrontat als estudiants dels diversos pobles hispànics. Naturalment, el Presidium del Congrés, unànim, rebutjà una posició d'aquest tipus."

E N D A V A N T, nº 27, òrgan central del Moviment Socialista de Catalunya editat a Perpinyà, diu en un article intitulat "Un altre botó de mostra": "Al Congrés Mundial d'Estudiants, a Praga, hi assistiren dues veritables representacions nacionals: la de Catalunya i la d'Euzkadi, degudament avalades pels Governos respectius i amb representacions dels estudiants de la FNEC i de la EIA. Dels estudiants, no ho oblidem, que fa uns quants mesos desencadenaren a Barcelona els primers actes de violència contra França. = La delegació de la FUE no hi assistí. En canvi hi anà una novíssima colla de "proncis" comunistes que deien representar, al mateix temps, als estudiants espanyols, catalans i bascos". = Es refereix després a lo que s'oposà la representació comunista i, més endavant, diu: "I els catalans (?) i bascos (?) que anaven a la delegació comunista espanyola votaren perquè es refusés la proposta que condemnava a l'opresor de llur terra per crims contra la pàtria i contra la cultura."

O P I N I O N S, nº 55, Butlletí Interior del Front Nacional de Catalunya, que surt a Perpinyà, comentant l'oposició de la delegació comunista a la proposta francesa, diu, després de transcriure dita proposta: "Com hem dit abans, la proposició fou combatuda per la "soi-disant" delegació espanyola, integrada totalment per elements pertanyents a una organització que fa bocado constantment de que accepta àdhuc, la independència de Catalunya si el nostre país ho desitja així. Però, és clar una cosa és predicar i l'altra és portar l'hàbit."

L' A H U M A N I T A T, nº 56, porta un article intitulat "Els estudiants catalans a Praga" que forma el nostre company Heribert Barrera, President de la Delegació de la FNEC a l'Exterior i membre de la representació de la FNEC a Praga, on es comenta: "Essent el primer Congrés d'Estudiants celebrat després d'aquella guerra i havent-s'hi de decidir, la constitució d'una nova Unió Mundial

el Congrés havia desvetllat molta curiositat i entusiasme. Diguem desseguida, que aquest entusiasme ha estat en gran part decebut. La col·laboració cultural entre les nacions, l'intercanvi intel·lectual entre els estudiants, tot això ha estat quasi negligit, gairebé deixat de banda, i només el xoc de les tendències polítiques, l'assegurar-s'hi l'influència, ha meregut l'atenció de la major part dels delegats."

F.N.E.C., Delegació General a França, circular d'informació nº1, parlant de la participació de la FNEC al Congrés Mundial d'Estudiants, diu: "La Delegació de la FNEC, la constituïen un representant de l'organització de l'Interior vingut expressament de Catalunya, Heribert Barrera delegat general a França, i Nuria Pi i Sunyer, del Grup FNEC de la Gran Bretanya. Els nostres delegats, de comú acord amb els delegats bascos que presidia Teodoro de Aguirre, germà del President d'Euzkadi, demanaren al Congrés el reconeixement de les Delegacions Nacionals catalana i basca. L'oposició intransigent dels qui s'atribuïen indegudament la representació dels estudiants espanyols (en realitat la UFEH de l'interior i la seva delegació a França no pogueren assistir al Congrés per dificultats materials) provocà que cap decisió no fos presa en aquest sentit, quedant l'assumpte en estudi del Consell de la Unió Mundial d'Estudiants. = L'esperit unitarista dels pretesos delegats espanyols es posà encara més de manifest, amb llur oposició a una moció de protesta contra la persecució franquista de les llengües i cultures nacionals catalana i basca."

L E M O N D E, troisième année, nº 532, de París, sota el títol de "Un Congrès Mondial d'Etudiants a Prague", comenta: "Une tâche considérable attendait donc les delegations, tâche à laquelle beaucoup semblaient assez mal préparés. Il apparut bien vite, en effet, qu'en toutes circonstances l'accent serait mis sur des résolutions de caractère politique. La première commission, par exemple, avait à déterminer le rôle de l'étudiant dans l'élimination du fascisme, l'aide aux "mouvements démocratiques" et la lutte pour "la libération des peuples coloniaux et semi-coloniaux". Dans les conclusions pratiques figurait la réclamation du droit de vote à partir de dix-huit ans"

Feu que tots els estudiants catalans, tinguin **O R I E N T A C I O N S**

NOUS TREBALLS
DESCARRILLAGES

Barcelona, 9 d'agost.-A 1 Km. de l'estació de Sant Andreu, elements de la Resistència provocaren el descarrilament d'un tren de 42 unitats carregades de material de guerra. Han quedat destruïts 100 m. de via.

Caudete.- Un tren de mercaderies destinat a l'exèrcit, estacionat en aquest poble fou desfrenat i menat cap una pendent on s'estimbà.

POLVORÍ
DESTRUÏT

Gironella, 30 d'Agost.-A la matinada d'avui, elements de la resistència han destruït el material que hi havia en el polvorí instal·lat en aquest poble per les forces franquistes destacades al Pirineu.

MONUMENT
DESTRUÏT

Barcelona, 3 d'octubre.-A les 9'30 elements de la Resistència han col·locat una bomba al monument dels "caïdos" de la legió "Condor" nazi, situat a la Diagonal davant del Palau de Pedralbes.

PASQUINS I
INSCRIPCIONS

Barcelona, 27 d'octubre.-Elements de la Resistència han omplert de pasquins i inscripcions amb quitrà -de sentit antifeixista- les guixetes, tribunes i demés instal·lacions del "circuit de Pedralbes" propades per la cursa automobilística d'aquest matí.

UNA VAGA
A C. TRINXET

Barcelona, 29 d'octubre.-Els obrers de la fàbrica "Trinxet" de la barriada d'Hospitalet -de "los hermanos Muñoz"- s'han declarat en vaga demanant un augment de sou. La policia ha intervingut i ha obligat a reprendre el treball amb "persuasius arguments".

COMMEMORACIONS

Barcelona, 20 d'octubre.-La nit del 19 al 20, elements de la CNT i de la FAI, han repartit i fixat per les parets dels suburbis i de l'Eixample, petites pasquins contenint frases d'En Bonaventura Durruti, en commemoració del desè aniversari de la seva mort.

La mateixa nit, "i quasi simultàniament- grups integrats per 4 o 5 individus, de falangistes "puros", i amb commemoració del X. aniversari de la mort de José Antonio, repartien pels carrers del'Eixample, unes fulles firmades per "FE y de las JONS", on es deia entre altres coses: "...en estos momentos difíciles en que todas las fuerzas vivas de la injusticia, contrapuestas entre sí a través de sus ideologías políticas distintas, se coaligan, paradójicamente, para combatirnos en todos los terrenos, cuando... un incontable número de jefes y autoridades de pie a una campaña de difamación en general pro sus incontables inmoralidades y desaciertos... nuestro silencio no puede prolongarse más. ...estemos resueltos nuevamente a presentar la batalla a... todos aquellos que con gran mosaico de iniciales i nombres nuevos, pretenden inspirarnos temor bajo sus pomposas iniciales de tipo marxista y "ejercitos de resistencia"."

no ens permet tenir un contacte directe amb els nostres camarades responsables... Tot aquell patriota antifranquista que milita a la seva respectiva organització, deu fer-ho tenint la seguretat no ha d'ésser enganyat ni traït per els que per el moment són els seus dirigents, però vigilant la seva conducta personal i política, i cas de descobrir-se que algú és un arribista... apertar-lo urgentment de tot contacte; ...però mai ni en cap moment acudir aquella organització en que dit element pogués estar enquadrat. Tingueu en compte que un partit no és patrimoni exclusiu de ningú..."

PERIÒDICS de la
RESISTÈNCIA

Ve de la p.8

QUÈ FEM ?

N.53, 15-VI-1946. Diu: "La mort d'En Manuel de Falla a l'exili voluntari que s'imposa, és l'argument més fort que l'Espanya autèntica pot presentar al món en favor de l'urgència de l'eliminació del poder de Franco. Falla no podia conviure amb el franquisme."

TREBALL

Òrgan central del PSUC. Nov. 1946 N. 21 Diu: "L'anticomunisme fou la bandera que Hitler i Mussolini varen aixecar per la creació de l'eix, però la cortina de fum de l'anticomunisme s'amagava les veritables intencions de domini de tot el món. Avui la reacció internacional amb la bandera de l'anticomunisme amaga el seu veritable objectiu que és el d'impossibilitar el reforçament de la democràcia i l'esclafament dels residus del feixisme, representat fonamentalment pel règim feixista de Franco, Salazar i altres filofeixistes com són els de Grècia i l'Argentina i d'altres."

... circular d'informació N.1 de la delegació a França de la FNEC, datada setembre del 1946. - compte de la seva reorganització a l'interior i pu... bona part del manifest de constitució, afegint se... guidament: "La unitat de pensament entre la FNEC de Catalunya i la seva delegació a França ha quedat posada de relleu d'una manera absoluta en el curs de les converses sostingudes aquests darrers mesos amb els delegats de l'organització de l'interior." A continuació exposa la constitució de la Delegació exterior: "Aquesta Delegació publicà una nota el mes de maig anunciant la seva constitució, precisant els seus objectius. La diversitat de signatures del mateix és garantia de la neutralitat política i confessional de la organització." Copiem de la dita circular: "La nostra Delegació assistí fa uns mesos, conjuntament, amb totes les altres joventuts catalanes a unes converses convocades per les JEREC per a la constitució d'un Comitè de Coordinació de les organitzacions juvenils. L'oposició de la JSU al reconeixement de la personalitat catalana dintre la Federació Mundial de la Joventut Democràtica, impossibilità d'arribar a un acord. En el curs de les converses la Delegació de la FNEC, d'acord amb la seva tradició i amb els principis de la seva actuació clandestina a l'interior, defensà, fent constar el seu apoliticisme, la posició nacionalista que ha estat sempre la seva."

PERIÒDICS DE LA
RESISTÈNCIA

ENDAVANT Òrgan del Moviment Socialista de Catalunya, de Perpinyà, remarca la necessitat de "constituir un organisme prou representant per a que pugui expressar constantment l'evolució de l'opinió de totes les representacions catalanes." Diu: "Avui existeixen, entre l'exterior i l'interior, tres organismes unitaris: Solidaritat Catalana, que reuneix a l'exili els partits polítics de disciplina catalana, Alianza Nacional de Fuerzas Democráticas en Catalunya, on per reflexe de la política espanyola, hi han encara les "Regionales" sindicals, i el Consell Nacional de la Democràcia Catalana, que aglutina els organismes polítics que lluiten a l'interior. Els tres organismes expressen separadament el mateix afany. És, el nostre entendre, en ells i a través d'ells que cal anar a cercar una síntesi que faci de tots tres una sola voluntat. Bo i rendint un esforç apreciable són, però, instruments que interpreten d'una manera limitada les possibilitats d'una etapa que cal superar si volem estar presents en l'etapa que vivim avui i en la que indefectiblement se'ns presentarà demà." I senyala com solució a aquesta necessitat la creació d'una "àmplia conferència Nacional Catalana" a manera d'assemblea Nacional, renunciant per altra part a la possibilitat d'una solució legalista a base de l'automàtica restauració de la República, i acceptant que la substitució de Franco sigui feta per mitjà d'una consulta electoral. I afegeix: "Tot i reconeguent la necessitat de la situació transitoria i afirmant que no obstaculitzarà, Catalunya no podrà col·laborar en cap règim de transacció que impliqui un desconeixement de la personalitat col·lectiva del nostre poble", ja que la renúncia a la restauració automàtica de la Constitució del 1931 deixaria sense garanties l'Estatut.

ALMOGÀVERS full d'informació del Districte de Barcelona del Partit d'Estat Català, N. 4 diu: "...Nosaltres, els joves d'ESTAT CATALÀ voldríem que tots els joves democrates de la nostra terra, polítics o apolítics, religiosos o no, que pensessin un xiv en Catalunya i deixessin de banda les diferències ideològiques i que per sobre de tot sentissin l'orgull d'ésser catalans."

SOLIDARIDAD OBRERA Òrgan de la CNT de Catalunya i portantveu de la CNT d'Espanya. Octubre del 1946, en un article intitulat "Remembrança" diu: "...Que el 6 d'Octubre del 1934 sigui el mirall on es reflexa la nostra derrota per manca d'unió entre els patriotes democrates i organitzacions obreres. Per a vençor el feixisme cal que tots marxem a l'unissió, duent com a senyera l'esperit lluitador d'un poble que sap el que vol i a on va."

LLUITA Butlletí d'informació del PSU de C. Novembre del 1946, en un article intitulat "Dividix i triomfaràs" diu: "...Els moments presents que vivim els que militam i lluitem en els rengles de la Resistència, degut a la illegalitat que estem sotmesos i al desenrotllament clandestí de les nostres activitats, (segueix a la pag. anterior.)"